

عنوان مقاله:

خطاهای نحوی تالشی زبان ها در کاربرد زبان فارسی

محل انتشار:

پژوهشنامه آموزش زبان فارسی به غیر فارسی زبانان، دوره 3، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مجتبی منشی زاده - دانشیار زبان شناسی- دانشگاه علامه طباطبائی

کیومرث خان بابازاده - دانشجوی دکتری ادبیات فارسی- دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

در حوزه ی فراگیری زبان دوم، همواره این فرضیه وجود داشته است که زبان آموزان، عناصری از زبان مادری خود را در زبان دوم به کار می گیرند. در پی این فرضیه، نظریه های زیادی نیز مطرح شده است که این پژوهش با توجه به نظریه ی «تحلیل خطا» به بررسی خطاهای نحوی ۱۳۳ دانش آموز تالشی زبان مقاطع سوم، چهارم و پنجم ابتدایی روستاهای عنبران بالا و پایین شهرستان نمین استان اردبیل در نگارش به زبان فارسی پرداخته است. بدین منظور، انواع خطاهای دستوری از متن های نگارش یافته توسط دانش آموزان تالشی زبان استخراج شده و سپس با بررسی خطاها، دلایل و منابع ایجاد خطا مورد تحلیل و واکاوی قرار گرفته تا مشخص شود خطاها در چه مواردی و به چه دلایلی ایجاد شده اند. مبنای نظری این واکاوی، دسته بندی کورد (۱۹۷۵) بوده است که اعتقاد دارد خطاها، بر پایه ی منابع ایجاد خطا، به سه دسته ی «خطاهای بین زبانی»، «خطاهای درون زبانی» و «خطاهای آموزشی» تقسیم می شوند. داده های به دست آمده از تحلیل خطاهای دانش آموزان تالشی زبان نشان داد که انواع خطاهای نحوی در نوشتار این زبان آموزان وجود دارد، ولی تعداد «خطاهای آموزشی» نسبت به دیگر خطاها بیشتر است. در میان انواع خطاهای تفکیک شده، خطاهای «عدم مطابقت شناسه ی فعل با فاعل (نهاد)»، به ویژه در میان خطاهای آموزشی، بیشتر از دیگر انواع خطاها بوده است؛ یافته های این پژوهش علاوه بر آن که توصیفی از خطاهای تولید شده توسط دانش آموزان تالشی زبان را ارائه می دهد، می تواند بر ضرورت بهبود و اصلاح روش های تدریس و منابع آموزشی مانند کتاب های آموزش زبان فارسی تاکید نماید تا از این طریق شاهد کاهش خطاهای آموزشی نیز باشیم.

کلمات کلیدی:

تحلیل خطا، خطاهای بین زبانی، خطاهای درون زبانی، خطاهای آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1330495>

